

27. november 2018

Hjelpeløs reformator

Erik Solheim ville reformere FNs miljøprogram, men overså en grunnleggende forutsetning.

Den formelle begrunnelsen for at Erik Solheim ble presset ut av stillingen assisterende generalsekretær og leder av FNs miljøprogram (UNEP), bare vel halvveis i en fireårs termin, var gjentatte regelbrudd og manglende rapportering i forbindelse med mange og meget kostbare tjenestereiser, til dels med uklar nødvendighet. Samt mindre presise anklager om brudd på organisasjonens regler og sedvaner for saksbehandling, lederrolle, osv.

Selv sier Solheim at konflikten egentlig skyldes motstand i organisasjonen mot hans innsats for nødvendige reformer. Han anser de formelle anførsle mot ham som påskudd.

Her er det ikke nødvendig å gå i dybden på partenes påstander. Uansett om Solheim skulle ha rett, har han seg selv å takke. Han har brutt hovedforutsetningen for utøvelsen av en krevende stilling som forvaltningssjef, nemlig at hans utøvelse av skjønn og etterlevelse av formaliteter som berører hans personlige forhold skulle vært hevet over mistanke og kritikk.

Som mange i ledende stillinger har erfart, kan det oppstå situasjoner som krever avgjørelse i strid med regelverk fordi alternativet bedømmes å få alvorligere konsekvenser. Slike avgjørelser kan bare lederen ta, de kan ikke delegeres. Om det så blir bråk, er det en avgjørende forutsetning for både lederens og organisasjonens troverdighet at regelbruddet ikke ligger i nærheten av lederens personlige interesser, - økonomiske eller andre.

Dette er jo ganske innlysende, så det er uventet at Solheim ikke innser det. Spesielt når han påtok seg den selvvalgte og potensielt konfliktfylte rollen som reformator av UNEP.

T